Inspraakreactie Jos Kersten, directeur Zelfregiecentrum Nijmegen, over 'Gewijzigde vaststelling bestemmingsplan Nijmegen stationsomgeving 5' (9 februari 2022)

Toen Willem Alexander en Maxima zich verloofden werd er voor het volk een groot feest gevierd in de Arena. Het is nu zo'n twintig jaar geleden. Ik was daarbij, samen met een vrijwilliger van toen nog de WIG, die voor de gelegenheid haar haar in de kleur van de Argentijnse vlag had laten verven. Dat trok veel bekijks. Zij verplaatste zich per rolstoel, dus moesten we gebruikmaken van de lift om op de voor ons bestemde plaatsen te komen. Dat duurde en dat duurde. De capaciteit van de liften in de Arena was niet op deze toestroom berekend. Opvallend was dat relatief weinig mensen met een rolstoel op de lift stonden te wachten. Het waren veelal mensen zonder zichtbare beperking. Het ging om ouderen die slecht ter been waren, mensen met een energiebeperking, mensen een conditiehandicap. Uiteindelijk hebben we toch nog kunnen genieten van een weergaloos optreden van de nu verguisde Marco Borsato en Sita, maar dat geheel terzijde.

Punt is: veel meer mensen maken van een lift gebruik dan je zou verwachten. Bij een voetgangersstroom van 45.000 passagiers gaat het om een aanzienlijk aantal, zeker als je daar nog mensen met veel bagage en moeders met kinderwagens aan toevoegt. Op het moment dat er dan storing is, heb je een groot probleem.

Wie daarover kan meepraten is filmmaker Mari Sanders, die ik deze week sprak. Hij zit in een rolstoel en maakt geregeld mee dat liften op stations uitvallen - en dan kun je geen kant meer op. Althans, in een van zijn documentaires zie je hoe hij dan met zijn bips van tree naar tree naar beneden schuifelt. Hij is dan nog in de gelukkige omstandigheid van een lopende vriend die mee reist. Deze draagt zijn rolstoel naar beneden. Dit is niet wat we willen. En zeker niet als je gaat ontwerpen voor de toekomst. Dan moet je liften dubbel uitvoeren.

In het antwoord op de zienswijze wordt opgemerkt dat het Handboek Nijmegen Toegankelijk zal worden meegenomen. Maar in dat Handboek staat hier nog helemaal niets over in. Dat is nog heel instrumenteel. Er moet nodig gekeken worden naar hoe je met deze processen omgaat aan de voorkant.

Het wordt de hoogste tijd dat:

1. we gaan ontwerpen voor iedereen (design for all)
2. dat we de Integrale Toegankelijkheid Standaard en andere regelgeving gaan toepassen
3. dat we ervaringsdeskundigen en deskundigen vanaf de start betrekken

Ik heb hier gefocust op de liften. Uiteraard vinden wij ook dat er een veilige oversteek moet komen aan de centrumzijde van het station.